

Sygn. akt V KZ 50/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie z wniosku skazanego **D. J.**
o wznowienie postępowania
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2020 r.
zażalenia skazanego
na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 10 września 2020r., sygn. akt II AKo (...)
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej
prawomocnie wyrokiem Sądu Rejonowego w W.
z dnia 8 czerwca 2011r., sygn. akt II K (...)
oraz Sądu Okręgowego w K.
z dnia 18 października 2011r, sygn. akt V Ka (...).

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 10 września 2020r., sygn. akt II AKo (...), odmówiono przyjęcia wniosku D. J. o wznowienie postępowania, wobec nieusunięcia przez skazanego braku formalnego, tj. złożenia własnoręcznego podpisu pod ww. wnioskiem.

Na powyższe zarządzenie skazany, w dniu 16 października 2020r. (data prezentaty) złożył zażalenie, w którym podniósł okoliczności przemawiające (jego zdaniem) za wznowieniem postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., do którego odsyła art. 545 § 1 k.p.k., należy odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania m.in. wtedy, gdy zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 120 § 2 k.p.k., tj. nie zostanie uzupełniony w terminie brak formalny tego pisma procesowego.

Pismem z dnia 17 lipca 2020r. Sąd Apelacyjny w (...) wezwał skazanego do uzupełnienia w terminie 7 dni od otrzymania wezwania braku formalnego wniosku poprzez złożenie własnoręcznego podpisu (k-17). Pismo to nie zostało odebrane przez skazanego, pomimo jego powtórnego awizowania (k-24) i w konsekwencji uznano je za doręczone w myśl art. 133 § 2 k.p.k.

Wniosek sporządzony przez skazanego był niewątpliwie dotknięty brakiem formalnym i prawidłowo wezwano skazanego - na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. - do usunięcia tego braku. Bezspornym jest, że skazany nie uzupełnił tego braku w określonym terminie a w złożonym zażaleniu w żaden sposób nie odniósł się do tej okoliczności. Trafnie zaś wskazano w zaskarżonym zarządzeniu, że tryb przewidziany w art. 545 § 3 k.p.k. nie jest obligatoryjny. W tych warunkach zasadnym było utrzymanie w mocy zaskarżonego zarządzenia.

Z tych względów orzeczono, jak w postanowieniu.